

ایده‌پردازی

تربیت ایمانی و عملی فرزندان

سید حسین احمدی
هنرآموز هنرستان کار و دانش

۴. حضرت علی (ع) می‌فرمایند:
فرزندانتان را به سه خصلت عادت دهید.
اول - محبت پیامبر خاتم؛ دوم - محبت
اهل بیت پیامبر؛ سوم - تلاوت قرآن
مجید.

شایسته است پدر و مادر در منزل
دقایقی را درباره زندگانی پیامبر اکرم
برای فرزندانشان حرف بزنند؛ یا از
سخنرانی‌های ساده و قابل فهم استادان
حوزه و دانشگاه، فیلم‌ها و داستان‌های
مرتبط با زندگی پیامبر استفاده نمایند.
۵. پدر و مادر هر شب چند دقیقه
قبل از خواب در حضور فرزندان خود
قرآن مجید را تلاوت کنند؛ زیرا قرآن
اثر شگفت‌انگیزی بر روح و روان قاری و
شنونده می‌گذارد.

۶. پدر و مادر بایستی به کار با رایانه
و گوشی‌های هوشمند جدید سلط
باشند که بتوانند هنگام اتصال فرزندانشان
به اینترنت در کنار او قرار گیرند و
به صورت نامحسوس وی را کنترل کنند
که به دام شیاطین روزگار نیفتنند.

۷. دوستان فرزندان را باید شناسایی
کنند که می‌باشد افراد بزهکار و نایاب باشند.

روش اجرای ایده

برای اجرای ایده تربیت ایمانی و عملی
کودکان و نوجوانان والدین بایستی از
نکات زیر که حاصل پژوهش‌های مختلف
روان‌شناسان است، بهره برد.

۱. نخستین اقدام برای تربیت دینی
فرزندان، گفتن اذان در گوش راست و
اقامه در گوش چپ آنان است. اگرچه
طفل به ظاهر چیزی احساس نمی‌کند.
مسلمان اذان به ضمیر ناخودآگاه و قلب او
راه می‌یابد، او را تحت تأثیر قرار می‌دهد و
شیاطین را زی و دور می‌کند.
۲. محیط خانواده باید رنگ و بوی دینی
داشته باشد و فرزند بایستی عبادت پدر و
مادر در خانه را ببیند؛ زیرا کودک از آن‌ها
الگو می‌گیرد. آیاتی ساده و قابل درک، از
قرآن کریم به خط زیبا همراه با ترجمه
به صورت تابلو بر دیوار خانه نصب شود
و والدین کودکان را با خود به مسجد و
مراسم مذهبی ببرند.

۳. پیامبر گرامی اسلام، حضرت محمد
(ص) می‌فرمایند: همین که فرزند به هفت
سالگی قدم گذاشت، بر والدین لازم می‌شود
که او را به نماز و عبادت ترغیب نمایند.

اشاره

همین که کودک لب به سخن گشود.
پدر و مادر موظف‌اند به تربیت ایمانی
و عملی او اقدام نمایند. لیکن متأسفانه
در جامعه امروز بیشتر پدر و مادرها
به خاطر کمبود فرصت و مشکلات مالی
وقت کمتری به فرزندان خود اختصاص
می‌دهند که عاقب جبران ناپذیری دارد.

هدف

پرورش فرزندان مؤمن و پایبند به دین
و اعتقادات مذهبی

شرح ایده

والدین بایستی مسائل و موضوعات
مذهبی را با زبانی ساده به کودک
بیاموزند. تا قبل از ۶ سالگی، آموزش‌های
دینی بایستی به طور غیرمستقیم و در
قالب شعر و داستان باشد تا در قلب
کودک نقش بندد و اساس زندگی وی
قرار گیرد و بعد از بلوغ مسائل دینی
به صورت مستقیم و منطقی و استدلایلی
برای نوجوان تبیین شود تا احیاناً با
مقاومت روانی او مواجه نشود.